

στάσεις, κατὰ τὰς ὁποίας ὁ ἄνθρωπος δὲν εἶναι διατεθειμένος νὰ ἀλλάξῃ φρόνημα καὶ ζωὴν, ὁ Πιλάτος, ἀντὶ νὰ ὑπακούσῃ εἰς τὰς ὑπαγορεύσεις τῆς συνειδήσεώς του καὶ τὰς ἀπαιτήσεις τῆς δικαιοσύνης καὶ νὰ καταπαύσῃ τὰς τύψεις του, κατέφυγεν εἰς μέσον, τὸ ὁποῖον ἀνέπαισε κατὰ τὸ φαινόμενον αὐτὴν, ἐπιρροίαι τὸ σφάλμα, τὴν

μομφὴν τῆς καταδίκης τοῦ Σωτήρος, εἰς ἄλλους. Καὶ λαβὼν ὕδωρ ἐνίψε τὰς χεῖρας ἐνώπιον τοῦ ὄχλου, λέγων, « Ἀθῶς εἰμαι ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ δικαίου τούτου, σεῖς ὅψεσθε! » Εἰς ὁποῖον βάθος ἡθικῆς ἐξαχρεώσεως δύναται ὁ ἄνθρωπος νὰ καταπέσῃ! Κριτὴς δημοσίᾳ ἀναγνωρίζων καὶ κηρύττων κατηγορούμενον τινα ἄθῳον, παραδίδει αὐτὸν εἰς θάνατον μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ μὴ χάσῃ τὴν δημοτικότητά του παρὰ τοῖς Ἰουδαίοις, οἱ ὅποιοι ἐξήτουν τὸν θάνατον αὐτοῦ, καὶ οὕτω νὰ δι-

ατηρηθῇ εἰς τὴν θέσιν του δι' ὀλίγον εἰσέτι καιρὸν! Ἀλλὰ τὸ ἔνοχον ὄργανον δὲν ἀπῆλυσεν ἐπὶ πολὺ τὴν δημοτικότητά, χάριν τῆς ὁποίας ἐθνίσασε τὸ συναίσθημα τοῦ δικαίου. Ἀνακληθεὶς ἐκ τῆς θέσεως αὐτοῦ παρὰ τοῦ αὐτοκράτορος Οὐιτελίου, τῇ αἰτήσει τοῦ λαοῦ ἐκείνου, εἰς τὸν ὁποῖον ἐχαρίσθη, ἠὲ τοκτόνησε, κατὰ τὸν Εὐσέβειον, ἕνεκα τῆς ταραχῆς, τὴν ὁποίαν ἤσθάνετο διὰ τὰς πολλὰς αὐτοῦ ἀποτυχίας.

Ἀγαπητὰ παιδιά, προσέχετε εἰς τὰς ὑπαγορεύσεις τῆς συνειδήσεώς σας καὶ μὴ παρακούετε αὐτάς, ἐὰν θέλετε νὰ ἀποφύγητε μεγάλας στε-

νοχωρίας ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ καὶ τὴν αἰώνιον κακοδαιμονίαν ἐν τῷ μέλλοντι.

Ο ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΗΣ ΤΙΣΙΑΝΟΣ.

Ὁ Τισιανὸς Βικέλιος ἐγεννήθη ἐν Πιέβρι πόλει παρὰ τὰ μεθόρια τῆς Φριόλνης

κειμένη, τὸ 1447, ἐκ νεαρᾶς τοῦ δ' ἡλικίας ἔδειξεν ἰσχυρὰν κλίσιν πρὸς τὴν ἰχνογραφίαν καὶ ζωγραφικὴν, δεκαέτης δ' ἔγραψεν ἐπὶ στήλης κεφαλὴν παρθένου, πρὸς χρωματισμὸν τῆς ὁποίας δι' ἑλλειψιν χρώματος μετεχειρίσθη τὸν ὅπον (ζωμὸν) διαφόρων ἀνθέων.

Τοῦτο ἰδόντες οἱ γονεῖς αὐτοῦ ἐπεμψαν αὐτὸν εἰς τὴν τότε ἀκμάζουσαν Βενετίαν διὰ νὰ σπουδάσῃ ζωγραφικὴν πλησίον τοῦ ζωγράφου

Βελλίνου. Κατόπιν ὅμως συνεταιρίσθη μετὰ τοῦ Γεωργάνου ἐν Παδοῦᾳ, ὅστις εἶχε συμφωνήσει νὰ ζωγραφίσῃ εἰκόνα, τὴν « Ἀγορὰν τῶν Γερμανῶν » καλουμένην.

Ἐκ τῆς Παδοῦας ἐπανέστρεψε πάλιν εἰς Βενετίαν προσκληθεὶς ὑπὸ τῆς Γερουσίας διὰ νὰ ἀποπερατώσῃ τὰς εἰκόνας τοῦ Βουλευτηρίου, τὸ ὁποῖον ὁ Βελλίνης δὲν ἠδυνήθη νὰ πράξῃ. Μεταξὺ δὲ τῶν εἰκόνων τούτων εἶναι καὶ μία παριστάνουσα τὸν αὐτοκράτορα Φρειδερίκον, πίπτοντα εἰς τοὺς πόδας τοῦ Πάπα Ἀλεξάνδρου τοῦ Γ'.

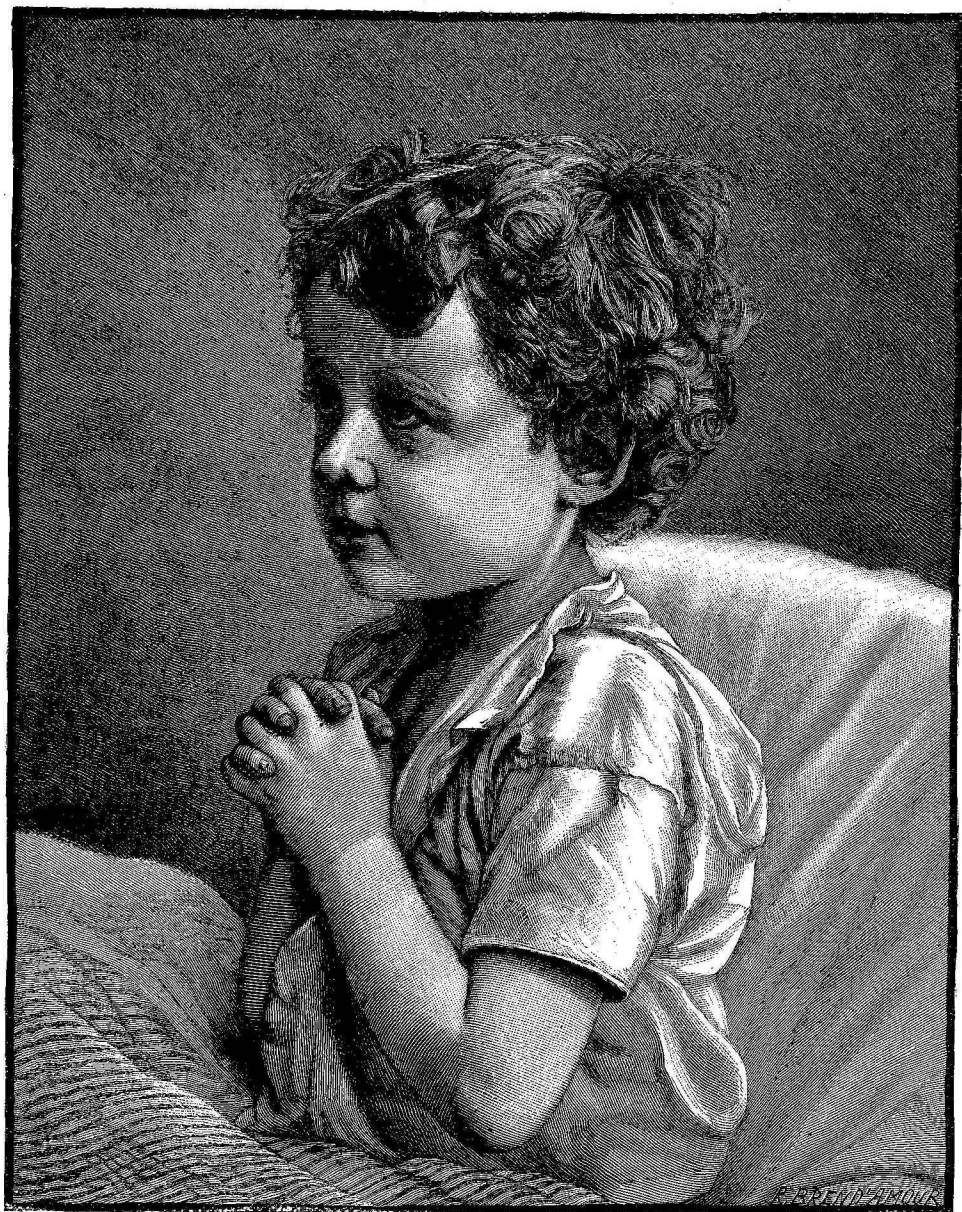
Ὁ καλλιτέχνης Τισιανός.

Μετὰ ταῦτα μετέβη εἰς Φερράραν κατὰ πρόσκλησιν τοῦ Δουκὸς Ἀλφόνσου ἵνα τελειώσῃ τὰς ἐπικοσμήσεις τοῦ Ἀνακτόρου του.

Ὁ Τισιανὸς μέχρι σχεδὸν τῆς ἀνδρικῆς

χρήσεως τοῦ ὄμωος ἔζησε βίον μακρότατον 99 ἐτῶν! ἀπέθανε δὲ ὑπὸ χολέρας τὸ 1576.

Εἰς τὰς ὁμοιογραφίας ὁ Τισιανὸς δὲν ἔχει ἐφάμιλλον· τὴν μεγάλην δ' αὐτοῦ φήμην προσεκτήσατο αὐτῷ ἢ ἐπιτηδειότης

Παιδίον προσευχόμενον (Ἰδὲ ἐπομένην σελίδα).

ἡλικίας ἔζησε βίον ἀπλούστατον καὶ ἐγκρατῇ, ἐργαζόμενος ἀόκνως τὸ ἔργον του. Ἀφ' ὅτου ὄμωος ἐφιλιώθη μὲ τὸν Φλωρεντῖνον Ἀρετίνην καὶ τὸν γλύπτην Σανδσίνην ἐπεδόθη εἰς τὴν πολυτέλειαν καὶ τὰς ἀνηθίκους ἡδονάς.— Μὲ ὅλας τὰς κατα-

τοῦ ἀντιγράφειν ἀκριβῶς τὴν φύσιν.

Μεταξὺ τῶν ὁραίων ἔργων τοῦ Τισιανοῦ συγκαταριθμοῦνται καὶ τὰ ἐξῆς: ἡ Ἀκάνθινος στέψις, ἡ Κατακλινομένη Ἀφροδίτη, τὸ Μαρτύριον τοῦ Ἀγ. Πέτρου καὶ ἄλλαι.